

Paastijd 4B
Sint Jozef (Bennebroek)
Zondag 25 April 2021

1. In mijn bisdom in Argentinië waren er twee Amerikaanse jezuiten paters. Ze waren allebei zeer opofferende en spirituele mannen. Toen pater John naar ons land kwam, was hij een jonge en sterke priester. Aan het begin van zijn pastorale activiteiten missioneerde hij bij arme dorpjes in onze Andes bergen: hij bleef gezinnen bezoeken die daar woonden. Die gezinnen leefden daar erg geïsoleerd omdat er alleen maar paden naartoe leidden. Ze hebben een heel eenvoudig leven: zorg voor de gewassen die ze zaaien, voor hun schapen, en voor het spinnen van de wol. De priesters bezoeken die families eens in de zes maanden of eens per jaar. De families daalden ook een paar keer per jaar naar de dorpen neer voor de patronaatseesten of om hun producten te verkopen.

Pater John vertelde dat hij eens een gezin had bezocht en hij zag toen dat het dochttertje ontbrak. Toen hij naar haar vroeg, waren de gezichten van haar ouders bedroefd en ze antwoordden dat ze was overleden. Wat gebeurde, vroeg hij verbaasd, omdat ze gezond was, een levendig meisje? Zij was met de schapen om ze te laten grazen op de velden van de bergen. Toen ze alleen was met de schapen, leek een poema hen aan te vallen. Het kleine meisje ging haar schapen verdedigen, hoe klein ze ook was, ze sprong naar de poema en de poema doodde haar. Pater John kon haar niet vergeten en vertelde dat feit altijd in zijn preken en retraites als hij over de goede herder sprak: de goede herder houdt van zijn schapen, kent ze bij naam, leidt ze en geeft zijn leven voor hen. Pater John was echt een herder volgens het hart van God, zeer geliefd bij zijn gelovigen.

2. De Messias werd door de profeten gekenmerkt als de Herder van zijn volk (*Jes 40,11; Ez 34,23; 37,24; Zk 13,17*, enz.). De Heer bevestigde plechtig dat deze profetieën in Hem waren vervuld: *“Ik ben de goede herder,”* riep Hij uit. En voegde eraan toe: *“De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen.”*

Hij had geen mooiere vergelijking kunnen kiezen om de vereniging van de mensen, van ons met Hem, aan te duiden, en zijn oneindige tederheid bij het hoeden van ons. Ja wel, herders leiden een eenzaam leven in de velden en hun enige gezelschap zijn de kalme dieren die ze naar de wei leiden. Ze houden van hen als hun eigendom, en bijna als deel van hun leven. Een kudde is als een gezin waarvan de herder zich de leider voelt, en omdat de schapen hem herkennen en naar zijn stem luisteren, voelt hij bijna als hun vader, en aarzelt hij niet om ernstige gevaren onder ogen te zien om hen te verdedigen. Hij heeft zijn leven voor ons gegeven.

3. De kunst heeft deze zoete gelijkenis op duizend manieren in afbeeldingen vormgegeven, waaruit altijd de stille vrede schijnt van de gelovigen die door Jezus naar de weiden worden geleid, en zijn oneindige liefde om ze te laten grazen. Hij is de Goede Herder, en zielen die door Hem geleid worden, gaan Hem volgzaam, eenvoudig, stil en afhankelijk volgen. Hij houdt van hen, leidt hen, verdedigt hen, voedt hen en geeft zijn leven voor hen, eeuwig slachtoffer van verlossing en liefde op de altaren.

Er is daarom tussen Jezus de Goede Herder en zijn schapen een eenheid van liefde, die Jezus zelf vergelijkt met de eenheid van de Vader met Hem. Hij geeft ze leven, en ze verheerlijken Hem en houden van Hem, Hij zorgt individueel voor hen, een voor een, en ze houden van Hem met een bijzondere liefde.

Ja, broeders en zusters, ieder van ons kan bevestigen: de Heer is mijn herder, Hij houdt van mij, Hij zorgt van mij, enz. De ervaring van ons leven leert ons dat Hij ons altijd steunt, kracht geeft, ons helpt en ook door ons onze medemensen steunt. Met een dankbaar hart mogen wij Hem als onze goede Herder in de communie ontvangen en altijd leven in zijn liefde.

Amen.